

KLIC

farní zprávy pro Kunovice a Míkovice

PODZIMNÍ VYDÁNÍ 2023

Výzvy, úkoly, informace

Jeden kněz se setkal se starou paní a ta mu vyprávěla, jak je jí smutno. Zastihly ji zdravotní komplikace, sotva dýchala, a tak prosila vnuky a vnučky, aby se za ni pomodlili. Ti jí ale řekli: „To my neumíme. Ale pustíme ti v televizi fotbal, to tě přivede na jiné myšlenky.“

Drahé sestry, drazí bratři,

zvláště vy, kterým s novým školním rokem začínají nové úkoly a povinnosti, všechny vás zdravím a vítám na stránkách našeho farního časopisu.

Děti nám svěřené

Příběh výše, napsaný životem, je smutný. Nechci začínat smutným příběhem, ale vyjděme z toho, k čemu nás může povzbudit. Začínáme školní a pastorační rok, ve kterém můžeme udělat hodně pro výchovu příštích generací. Udělejme vše pro to, aby se nám nic podobného, jako zmíněné ženě, nepříhodilo. Zrevidujme svou křesťanskou výchovu a spolupracujme na ní. Až jednou budeme skládat účty, nebude tak důležité, jaké jsme vychovali fotbalisty, umělce, podnikatele, ale jestli jsme uvedli nám svěřené děti na cestu spásy a šťastného věčného života.

Dokonalost života

Svatý Bonaventura vyslovil myšlenku: „Dokonalost života nespočívá ve velké učenosti, ani v rozjímavé modlitbě, ani ve vznešených výkonech v oblasti duchovního povolání, ale ve svědomitém plnění každodenních povinností a ve vykonávání obyčejných věcí nevšedním, dokonalým způsobem.“ Nechejme se tímto směrem

inspirovat ve svých domovech, ale také na všech frontách života naší farní rodiny. Ať se jedná o včasný příchod na bohoslužbu, poctivou přípravu na zpěv při mši svaté, čtení Božího slova atd. Svým nevšedním přístupem spolupracujme na velkolepém Božím díle.

**Dokonalost života
nespočívá ve velké učenosti,
ani v rozjímavé modlitbě,
ani ve vznešených výkonech
v oblasti duchovního povolání,
ale ve svědomitém plnění
každodenních povinností
a ve vykonávání obyčejných věcí
nevšedním, dokonalým způsobem.**

sv. Bonaventura

Svatost biřmování

V prvním pololetí jsme započali přípravu k přijetí svátosti biřmování, což je velká výzva pro všechny. Prosím tedy všechny o modlitbu za biřmovance. Je možné použít modlitbu uvedenou v tomto časopisu. Je také vhodné za ně a s nimi prosit při adoraci, před Nejsvětější svátostí. Buďte jim vzorem jako rodiče, prarodiče, kmotři a přátelé. Ukazujte jim cestu vlastní snahou, radou a pravidelnou účastí na nedělní mši svaté. Děkuji všem, kdo tak činíte.

Zároveň se obracím s prosbou k vám, kdo byste chtěli jednoho biřmovance provázet po celou dobu přípravu svou

modlitbou. Ve farním kostele vzadu na stolečku naleznete nádoby, ze které si můžete „svého biřmovance“ vylosovat.

Podávání svatého přijímání

Rád bych touto cestou uvedl, že na základě absolvovaného kurzu pro pastorační pomocníky bude požádáno o pověření k podávání svatého přijímání pro Filipa Hanáčka.

V případě potřeby může kněz jednorázově udělit pověření k rozdělení eucharistie i tomu, kdo nemá trvalé pověření. Pro tyto případy byl vybrán pan Petr Turčinek a pan Ivo Ertl. Všem třem děkuji za spolupráci při této službě.

Návštěvy nemocných

Všichni, které navštěvuji, to již vědí, ale pro úplnost chci oznámit, že návštěvy

nemocných se budou z pastoračních důvodů konat o prvních dvou pátcích. Pokud nebude ohlášeno jinak. Na první pátek navštívím ty, ke kterým jsem dosud chodil na první a druhý pátek. Na druhý pátek navštívím ty, ke kterým jsem chodil na třetí a čtvrtý pátek.

Nejen za zemřelé

Chci také všechny povzbudit, abychom při plánování úmyslů mší svatých mysleli nejen na ty, kteří nás přešli, ale také na aktuální radosti a starosti. Je samozřejmě dobré myslet na duše v očistci a naše drahé zemřelé. Ale jsou tady naše děti, vnuci. Je dobré myslet na nemocné, ty, kteří trpí jakoukoli bolestí, stojí před životním rozhodnutím, slaví jubilea, narozeniny a svátky. Modlitba spojená s Kristovou

obětí ve mši svaté je tou nejvyšší instancí našich díky a proseb.

Zaostřeno na děti

Na závěr chci připomenout, že páteční mše svaté budou opět „zaostřeny“ na děti a mládež. Nicméně, počítám i s jejich rodiči a prarodiči. Jak už bylo řečeno při první „dětské“ mši svaté, projdeme letošním školním rokem s pohledem upřeným na

Dítě – Ježíše a spolu s ním budeme rozvíjet své dětství vůči Bohu. Na občasných výstupy se těší i ovečka Matylda.

Prosím všechny o spolupráci na všem, co tento pastorační rok přináší. A že toho není málo. Ať už je to spolupráce fyzická, formou modlitby či obětovaného utrpení. Díky všem!

Váš P. Ladislav

Modlitba za biřmovance

Duchu Svatý, Tebe nám poslal Ježíš Kristus jako dar věčného Otce k našemu posvěcení a posile v křesťanském životě.

Tvá milost chrání a provází celou církev i naši farnost.

Uděl své dary i našim biřmovancům,
aby se dovedli více rozhodnout pro Krista
a chtěli pomáhat budovat a šířit jeho království.

Panno Maria, vypros nám všem,
abychom se stali podle tvého vzoru učenílivými žáky ve škole Ducha Svatého
a dovedli svou víru vyznávat slovem i životem. Amen.

Nové mešní písně

Otec biskup Josef Hrdlička napsal text ke dvěma novým písním, které se budou v naší arcidiecézi využívat. Píseň „Pas beránky“ je pro slavení památek a svátků duchovních pastýřů. Píseň „Jsi s námi, Máří Magdaléno“ lze využít o vlastním svátku nebo v době velikonoční. Noty si můžete vystříhnout a vložit do Kancionálu.

Pas beránky

Píseň k duchovním pastýřům

T: Josef Hrdlička, 2023

N: Jan Bernátek, 2023

1. Pas be-rán-ky, mé ov - ce pas, ře-kl jsi, Pa-ne, Pe-tro - ví a ten-to

vzkaz zní zas a zas a mnohé zve a o - slo - ví.

2. Sám Kristus dobrý pastýř je,
všech pastýřů vzor nejvyšší,
své ovce zná a miluje,
jdou za ním, jen ho uslyší.
3. Dík za pastýře, za světce
všech tvých stád i všech pastvin tvých,
jež čerpali ti ze srdce
lásku a sílu k vítězství.
4. Svůj život dali za ovce,
nezmoh je strach či únava
i nyní z nebe slyšet lze
jich hlas, jenž stádo svolává.
5. Pastýři, Kriste, pomoz nám,
i vy, pastýři nebeští,
ať církev, ovčín, Boží chrám,
roste a zraje k plnosti.
6. Vzbud' i dnes v církvi pastýře,
jež tvé volání zaslechnou
a odpoví: "Zde jsem a chci
nést světu zvěst tvou radostnou".

Jsi s námi, Máří Magdaléno

Píseň k sv. Máří Magdaléně, 22. července

T: Josef Hrdlička
N: Zdeněk Pololáník

1. Jsi s námi, Má-ří Magda - lé - no, ty v nebi a my na ze - mi,

jsi na-še se - stra pro-seb - ni - ce, náš do-mov na - še zá - ze - mí,

jsi na-še se - stra pro-seb - ni - ce, náš do-mov na - še zá - ze - mí.

2. Kristova milost všechno mění, Pán vyvedl tě z moci zla,
[: pak věčný život v odpuštění, jsi celým srdcem přijala. :]
3. Patronko naše, i my chceme Kristovým slovům naslouchat,
[: Kéž i nás osloví, jak tebe, vzbud' touhu po něm, žízeň, hlad. :]
4. Když blízcí Pána v těžké chvíli opustili či zradili,
[: ty pod křížem na Kalvárii jsi stála s Pannou Marií. :]
5. Slyšelas volat "Dokonáno!" Z posledních sil zněl jeho hlas;
[: "Odpusť jim, nevědí co činí!" Tys věděla, co činit máš. :]
6. Třetí den v slzách časně z rána jdeš uctít tělo pohřbené,
[: Hrob prázdný, kdo mi odnes Pána? Tu On ti řekne: "Marie!" :]
7. Po hlasu poznáš Spasitele, hned k přátelům tě posílá,
[: kdo první světu zprávu nese? Z Magdaly věrná Maria. :]
8. I my svědectví o Vzkříšeném chcem vydat dnes a v každý čas,
[: Kdo jiný má ho předat lidem, než ti, kdo věří: každý z nás. :]
9. Patříš nám, Máří Magdaléno, a my též k tobě patříme,
[: když nebe se zemí se spojí, s Ním dokážem, co sami ne. :]

Liturgie našeho života

Kmotrovství

Toto téma není čistě liturgické, ale může nám osvětlit úlohu kmotrů při svátostech. Nejsou totiž jen čestnými hosty v daném obřadu, jejich poslání sahá mnohem dál.

Když se některých zájemců o biřmování zeptáte, proč se pro tuto svátost rozhodli, odpoví: „Abych mohl být kmotrem.“ Ano, církevní právo hovoří o nutnosti biřmování pro kmotrovství, ale samo biřmování má ještě mnohem hlubší význam. Nejde o nějaký kurz kmotrovství, ale o celkové poznání víry v Boha a zbudování osobního vztahu s ním. Konečně, právě toto je ta důležitá „znanost“, kterou člověk v kmotrovství využije. Kmotr se totiž má podílet na výchově a vedení pokřtěného (resp. biřmovaného). Je sám pokřtěný a biřmovaný a žije svou vírou. V Katechismu katolické církve (§ 1255) se píše: „Aby se mohla

křestní milost rozvíjet, je důležitá pomoc rodičů. Je to také úkol kmotra nebo kmotry, kteří mají být dobrými věřícími, schopnými a ochotnými být oporou nově pokřtěnému dítěti na jeho cestě křesťanského života.“ V rámečku pak naleznete pravidla stanovená církevním právem.

Pojďme se ale podívat na několik praktických kmotrovských doporučení. Být kmotrem už dávno není jen formální nebo čestná funkce. Jde o poslání na celý život. Člověk by měl proto dobře zvážit, zda opravdu bude toto poslání žít. Vzpomínám na jednoho kněze v době totality, který křtil kohokoli na počkání. A když přišli rodiče bez kmotra, postavil se na jeho místo kostelník. Chudák, ani netušil, kolika lidem je kmotrem, natož, aby mohl své poslání uskutečnit. Kmotr je někdo víc než rodinný přítel, strýc nebo teta. Má vytvořit se

CIC Kán. 874, § 1 – Za kmotra může být připuštěn ten, kdo:

1. je označen křtěncem nebo jeho rodiči či zástupci rodičů, nebo když tito nejsou, je označen farářem nebo udělovatelem křtu; splňuje požadavky stanovené pro kmotra a má úmysl tento úkol zastávat,
2. dovršil-li 16 let věku, jestliže nestanovil diecézní biskup jinou věkovou hranici či farář nebo udělovatel křtu jsou mínění, že se ze spravedlivé příčiny má učinit výjimka,
3. je katolíkem, biřmovaným, přijal již Nejsvětější eucharistii a také vede život v souladu s vírou a službou, kterou přijímá,
4. není postižen žádným uloženým nebo vyhlášeným kanonickým trestem,
5. není otcem ani matkou křtěného.

svým kmotřencem vztah. Ten by měl zakoušet, že je pro svého kmotra někým výjimečným.

Kmotr má pomáhat ve výchově rodičům. Není náhradou jejich výchovy, ale jejich prodlouženou rukou. Zvláště svým vlastním příkladem má být kmotřenci vzorem. Vést ho k modlitbě, k nedělní účasti na mši svaté, k přijímání svátostí a povzbuzovat na cestě víry.

Důležitou rovinou kmotrovství je pravidelná modlitba za svého kmotřence. Doporučuje se nechat jednou za rok nechat za kmotřence sloužit mši svatou, na které budou oba přítomni.

Tady na Slovácku vnímám, že „kmocháčci“ nesmějí chybět na žádné oslavě. Ano, v neposlední řadě je dobré, aby kmotr se svým kmotřencem slavil. Nejen významné životní události, ale také výročí křtu, biřmování nebo svátky jeho patronů.

Tím vším se naplňuje duchovní péče kmotra a buduje blízký vztah s kmotřencem pro chvíle těžké i radostné.

P. Ladislav

Chtít žít

Nabízíme zamyšlení, které zaznělo o letošní slavnosti sv. Cyrila a Metoděje.

Podle jedné legendy přivítal v Římě papež Hadrián Cyrila a Metoděje s velikým nadšením. Dokonce vyšel před brány města a přivítal je jako krále. Cyril a Metoděj byli touto poctou dojati a ve skromnosti se bránili projevům úcty. Ale na to jim řekli: „Vzácní hosté, milovaní bratři, naučit se slovanský jazyk, vymyslet písmo, které by odpovídalo slovanské řeči, přeložit a přepsat svaté knihy, ujít tisíce kilometrů, překonat tolikerá nebezpečí a strádání, vstoupit do divokých lesů v neznámé zemi a hlásat tam evangelium, to je obdivuhodný výkon, který si zaslouží uznání.“ Na to se svatí bratři jen pokorně poklonili a odpověděli: „Udělali jsme jen první krok pro to, aby Slované Písmu svatému **mohli** rozumět, ale je před námi ještě mnohem těžší úkol.“ Tu se jich překvapeně zeptali: „Co může být ještě těžší, než byla vaše dosavadní mise?“ „Modlit se, aby Slované Písmu svatému **chtěli** rozumět.“ dopověděli bratři.

Aniž bychom si to nějak zvlášť zasloužili, žijeme ve svobodné zemi. Díky námaze a obětem našich předků ze vzdálené i ne-

dávné minulosti můžeme poznávat a rozvíjet víru v Krista. Ale je otázka: Chceme? Můžeme si koupit a číst různá vydání Bible, katechismu, knihy o víře, ale chceme? Chceme se vzdělávat a poznávat Boží pravdy a tajemství?

Kolikrát jsou rodiče zklamaní, když svým dětem zajistí všechny podmínky ke studiu, ke sportu, k hudebnímu vzdělání či jiným různým aktivitám, a pak se místo vděku dočkají od dítěte věty: „Ale mně se nechce.“

A podobné zklamání dnes může vyvolat přístup některých pokřtěných k víře. Máme ty nejlepší možné podmínky, žijeme v míru, ve svobodě, máme dostatek literatury, nahrávek, křesťanské rádio i televizi, zatím máme i kněze, kteří každou neděli i častěji slaví bohoslužby v kostelích. Jak to všechno využíváme k rozvíjení vztahu s Bohem?

Křesťanská víra je dar, který jsme přijali od našich předků a máme ji předat další generaci. Ale musíme chtít. Chtít žít svou víru... chtít se učit a předávat dál. Prosme, abychom coby slovanské děti sv. Cyrila a Metoděje „Písmu svatému chtěli rozumět“.

P. Ladislav

U papeže Františka

Modlíme se za papeže?

Po srpnovém celosvětovém setkání mládeže v Lisabonu se papež František alespoň pomocí videokonference spojil i s mladými katolíky v Rusku, kteří koncem srpna prožívali své setkání v Petrohradu. Svátý otec s nimi hovořil asi hodinu, vyslechl svědectví několika z nich a snažil se je povzbudit ve víře i k cestě pokoje. Proč se k této videokonferenci vracet ve farním časopise, ptáte se? To, co po ní následovalo, se totiž může stát podnětem k zamyšlení pro každého z nás. Možná jste zaznamenali mediální smřšť, která se strhla právě po zmíněném setkání a papeži Františkovi vyčítala podporu ruského imperialismu, a dokonce snad i ruské agrese na Ukrajině. Stalo se tak vytržením papežových slov z kontextu, naprostým opomenutím všeho ostatního, co se Svátý otec mladým lidem snažil předat a také neochotou ptát samotného řečníka po pravých důvodech vyslovení té či oné myšlenky nebo výzvy. I papež je přece jen člověk, který může nechtě užít nevhodné slovo, ale stále zůstává člověkem, který se dokáže omluvit (v tomto konkrétním případě tak učinil před biskupy ukrajinské řeckokatolické církve, s nimiž se setkal začátkem září).

Nestává se to někdy v každodenním životě i nám? Zaměříme se na jednu větu svého bližního, která v nás právě vyvolala negativní konotace, a neptáme se na důvody, proč a za jakých okolností ji vyslovil? Nepřineslo by více pokoje do našich vzájemných vztahů, kdybychom se snažili více

si naslouchat a chápat vzájemně své pohnutky a situace, v nichž se aktuálně nacházíme? A pokud se vrátím k papeži Františkovi, modlíme se za něho, jak nás o to opakovaně žádá? Denně stojí před důležitými rozhodnutími, denně musí volit ta správná slova, denně také on ve svých modlitbách pamatuje na každého člověka na této planetě, na každého z nás... Modlíme se i my za něho?

Dejme teď prostor vysvětlujícím slovům samotného papeže Františka, kterými odpověděl na přímou otázku jednoho z novinářů na tiskové konferenci při návratu ze své apoštolské cesty do Mongolska:

Novinář Fausto Gasparroni (ANSA): „Vaše Svatosti, nedávno vyvolaly debatu vaše výroky k mladým ruským katolíkům o velké matičce Rusi, o odkazu takových osobností, jako byl Petr Veliký a Kateřina II. Jsou to výroky, které – řekněme – značně podráždily Ukrajince, měly také důsledky v diplomatické sféře a byly do jisté míry vnímány téměř jako vyzdvihování ruského imperialismu a jakési schvalování Putinovy politiky. Vás jsem se chtěl zeptat, proč jste cítil potřebu učinit tato prohlášení, jestli jste je zvážil, jestli byste je zopakoval; a také, jestli nám můžete pro upřesnění říct, co si myslíte o imperialismech a zejména o ruském imperialismu?“

Papež František: „Postavme to na místo, kde to bylo: je to dialog s mladými Rusy.

A na konci dialogu jsem jim předal poselství, které opakují vždy: aby se ujali svého dědictví. První bod: převezměte odpovědnost za své dědictví. Totéž říkám všude. A i s touto vizí se snažím vést dialog mezi prarodiči a vnoučaty: ať se vnoučata ujímají dědictví. To říkám všude a to bylo poselství.

Druhý krok, aby bylo jasné, co se myslí dědictvím: uvedl jsem skutečně myšlenku velkého Ruska, protože ruské dědictví je velmi dobré, je velmi krásné. Vezměte si oblast literatury, oblast hudby, až po Dostojevského, který k nám dnes mluví o vyspělém humanismu; [Rusko] navázalo na tento humanismus, který se rozvinul, v umění a literatuře. To by byl druhý plán, když jsem mluvil o dědictví, že?

Třetí je ten, možná ne šťastný, když jsem mluvil o velkém Rusku ve smyslu možná

ani ne tak geografickém, ale kulturním, vybavilo se mi to, co nás učili ve škole: Petr I., Kateřina II. A tak vznikl ten třetí [prvek], který možná není úplně správný. Já nevím. To ať nám řeknou historici. Ale byl to dodatek, který mi přišel na mysl, protože jsem se to učil ve škole. To, co jsem říkal mladým Rusům, je, aby se ujali svého dědictví, aby se ujali svého dědictví, což znamená, aby si ho nekupovali jinde. Přijmout své vlastní dědictví. A jaké dědictví nám velké Rusko dalo: ruská kultura je krásná, velmi hluboká; a neměla by být vymazána kvůli politickým problémům. V Rusku se zažila temná léta, ale dědictví vždy zůstalo stejné, na dosah ruky.

Pak mluvíte o imperialismu. A já jsem nemyslel na imperialismus, když jsem to říkal, mluvil jsem o kultuře, a předávání kultury není nikdy imperiální, nikdy; vždycky je to dialog, a o tom jsem mluvil. Je

pravda, že existují imperialismy, které chtějí vnutit svou ideologii.

Tady se zastavím: když se kultura destiluje a mění v ideologii, je to jed. Kultura se využívá, ale destiluje se v ideologii. To je třeba rozlišovat, kdy jde o kulturu nějakého národa a kdy jde o ideologie, které pak vznikají skrze nějakého filozofa, nějakého politika tohoto národa. A to říkám na adresu všech, i na adresu církve. Mnohdy se do církve vkládají ideologie, které církev odtrhují od života, který vychází z kořenů a jde vzhůru, odtrhují církev od vlivu Ducha svatého.

Ideologie není schopna vtělení, je to jen idea. Ideologie však nabývá na síle a stává se politickou, obvykle se stává diktaturou,

nebo ne? Stává se neschopnou dialogu, pohybu vpřed s kulturami. A to dělají imperialismy. Imperialismus se vždy upevňuje na základě ideologie.

I v církvi musíme rozlišovat mezi učením a ideologií: pravé učení není nikdy ideologické, nikdy; je zakořeněno ve svatém věrném Božím lidu; naopak ideologie je odtržená od reality, odtržená od lidí..."

A na závěr uvedme ještě další slova papeže Františka, adresovaná právě mladým ruským katolíkům, která se ale mohou stát výzvou i pro každého z nás:

Přeji vám, mladí Rusové, povolání být řemeslníky míru uprostřed tolika konfliktů, uprostřed tolika polarizací, které jsou na všech stranách a které sužují náš svět. Vyžívám vás, abyste byli rozséváči, abyste zasévali semínka smíření, malá semínka, která v této válečné zimě prozatím nevyklíčí ve zmrzlé půdě, ale rozkvetou během budoucího jara. Jak jsem řekl v Lisabonu: mějte odvalu nahradit obavy sny. Nahradte obavy sny. Nebuďte správci obav, ale podnikateli ve snech. Dovolte si luxus velkého snění!

Prosím, modleme se za papeže Františka a buďme tvůrci pokoje...

*Stanislava Fojtová
(zdroj: vaticannews.va)*

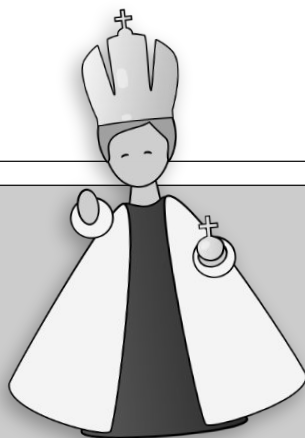
Případné podrobnosti najde-
te na www.vaticannews.va.

ŘÍJEN

měsíc modlitby růžence
za mír ve světě

Papež František vyjádřil přání,
aby byla v říjnu
zejména ve svatyních,
ale i v rodinných kruzích,
modlitba růžence věnována
míru a pokoji na Ukrajině.

Připojíme se k němu?

**MŠE SVATÉ
PRO DĚTI A MLÁDEŽ
KAŽDÝ PÁTEK V 18.00 HODIN
MOŽNÁ PŘIJDE I MATYLDA.**

Farní tábor v Branné

V neděli 16. července se vydalo 19 zástupců z ministrantských i scholových řad spolu se svými vedoucími na tábor do malebné dědiny Branná ležící v blízkosti CHKO Jeseníky. Nedlouho poté, co se z rychlíku stal spěšný vlak, dorazili účastníci do cíle cesty, aby již nedočkavě vyhlíželi dobrodružství letošního tábora.

Kde se vzal, tu se vzal slavný detektiv Sherlock Holmes se svými pomocníky Dr. Watsonem a slečnou Hooperovou. Táborníci se dozvěděli, že v Londýně se rozmohla zločinnost, již není ani tak geniální detektiv, jakým Sherlock bezesporu je, schopen potlačit. Úpěnlivě tedy všechny poprosil o pomoc s vyšetřováním případu nechyťřejšího a nejnepolapitelnějšího zločince všech dob.

Po rozřazení do jednotlivých detektivních kanceláří byli mladí detektivové zaškoleni, aby mohli již tentýž večer vyřešit záhadu královského pokladu. Dále bylo nutno zbavit Londýn bakterií, nalézt zmizelého syna vévody Levensona (během pátrání jsme si mj. prohlédli pěchotní srub či expozici hudebních nástrojů v Ostružné) či deaktivovat bombu tikající ve stanici metra Baker Street. V pát k se – nyní už zkušenější – pustili do svého nejtěžšího úkolu: polapení zločince skrývajícího se za všemi předchozími zločiny.

Po úspěšném dopadení padoucha, prof. Moriartiho, se mohla uskutečnit večerní špekáčková hostina, během níž poděkoval Sherlock udatným detektivům za jejich píli

a udatnost a podaroval je detektivskými dary. Inu: jak prosté, milý Watsone!

Během tábora nás při mších svatých svými krásnými hlasy a libými zvuky nástrojů doprovázeli členové scholy pod vedením Jany Sovišové. Velké poděkování patří rovněž otci Ladislavovi za duchovní vedení během celého tábora. O nasycení našich

žaludků se starali (stejně jako minulý rok) skvělí kuchaři Eliška a Viktor Čičelovi. Zapomenout nelze ani na spolehlivé řidiče, Vaňkovi, díky nimž jsme měli ve vlaku hnedle o pár zavazadel míň.

Nezbývá než těšit se na příští prázdniny a s nimi i na další táborové dobrodružství!

Vojtěch Ertl

„Maria se vydala na cestu a spěchala“ (Lk 1,39) aneb Světové dny mládeže v Lisabonu očima jedné z poutnic

Sedím v letadle a dívám se z okénka ven. Lisabon, hlavní město Portugalska, rozprostírající se přímo pod námi, mi pomalu mizí z dohledu. Někteří pasažéři okolo mě spí. Mně se ale usnout nedaří. V hlavě se mi přehrávají všechny situace a zážitky, které jsem v tomto městě v uplynulém týdnu prožila.

Přátelskost a otevřenost všech lidí, které jsme potkali. Člověk se jen tak mohl dát do

řeči s kýmkoli okolo sebe. Jednou to byl Američan, Kolumbijec, Brazilec, jindy Polák, Singaporec...

Jízdy metrem, při kterých měl člověk možnost vyslechnout národní písně ze všech možných koutů světa. Ani naše výprava ze Slovácka se nenechala zahanbit a přidala do pléna několik folklórních evergreenů.

Všudypřítomné davy a nekonečné tlačeničky v metru i na všech důležitých místech setkání.

Krásné dopolední programy v českém centru, kterými nás provázeli naši biskupové a scholy z celé republiky.

Noční vigilie s přespáním pod širákem v parku Tejo – nezapomenutelné vyvrcholení celého setkání.

Ten nepopsatelný pocit, když se jeden a půl milionu lidí zároveň modlí Otčenáš, každý ve svém vlastním jazyce.

A v neposlední řadě přítomnost papeže Františka, který svými promluvami a nadšením ještě více přispíval k pocitu sounáležitosti. I když totiž každý z nás pochází z jiné země a poměrů, řeší jiné problémy a má jiné zvyky, všechny nás spojuje jedna věc – víra v Boha, který nás přijímá a miluje všechny. Přesně takové,

jací jsme. A každého volá jeho vlastním jménem, protože všichni máme na tomto světě své jedinečné nezastupitelné místo.

A tak přestože jsme kvůli jazykovým bariérám možná neprožili pouť natolik hluboce duchovně, jak jsme si někteří představovali, odvážíme si zpět spoustu jiných zážitků a dojmů, kvůli kterým to všechno bezesporu stálo za to. Na tyto dny nikdo z nás do konce života nezapomene.

Vanda Charbutová

Adopce na dálku

Velká pomoc pro malou holku z Indie

V letošním roce úspěšně dokončila svá studia ekonomiky indická dívka Sincy T., kterou po 4 roky podporovali farníci z Míkovic prostřednictvím Adopce na dálku. Jedná se tak již o druhé indické dítě, které zdařile zakončilo své vzdělávání a našlo dobrou práci díky jejich finanční podpoře. Nyní se naší malou svěřenyní stala sedmiletá Ancila J., která bydlí ve městě Shimoga v jižní Indii. Tato dívka chodí do druhé třídy, umí mluvit dvěma jazyky – kannadsky a tamildsky, ale její nejoblíbenější předmět je angličtina. Jednou by se chtěla stát policistkou a pomáhat v jejich komunitě. Moc ráda si kreslí a hraje se svými hračkami. Její oblíbené jídlo je Biryani, což je pokrm z rýže, zeleniny, výrazného koření, popř. i masa, který můžete okusit i v indické restauraci v Kunovicích. Ancila má jednu mladší a jednu starší sestru. Otec pracuje jako nádeník a matka je v domácnosti, stará se o rodinu a k tomu ještě vypomáhá v obchodě s oblečením. Finanční příspěvek, darovaný prostřednictvím Adopce na dálku, je použit na podporu jejího vzdělávání, pomůcky do školy, tábory, kurzy, jak pro ni, tak i pro její rodiče. Kdokoliv bude chtít přispět na její lepší budoucnost, může tak učinit v kapli sv. Anežky v Míkovicích, označená pokladnička se nachází v zadní části kaple.

Martina Hrubošová

Autoři fotografií a ilustrací:
archiv poutníků: 17 nahoře
archiv farnosti: 18

Člověk a víra – Dominik Polanský: 16 dole
Člověk a víra – Michael Bujnovský: 12, 17 dole
Člověk a víra – Miroslav Novotný: 7

Člověk a víra – Pavel Ingr: 8
Člověk a víra – Petr Hrabovský: 11, 16 nahoře
Jan Pěcha: 15
Martina Ingrová: 13
P. Ladislav Kunc: titulní strana, 3, 9, 14, 20

Program

neděle 17. 9. Slavnost Výročí posvěcení kaple

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá ze slavnosti (s žehnáním zvonu Zvoničky sv. Anežky České)

10.30 K – mše svatá

pátek 22. 9.

18.00 K – mše svatá

19.00 K – beseda s účastníky Světových dnů mládeže v Lisabonu

neděle 24. 9. Slavnost Výročí posvěcení kostela

7.30 K – mše svatá ze slavnosti

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá ze slavnosti (Na poděkování za úrodu)

11.30 K – setkání s rodiči prvkomunikantů

pondělí 2. 10. Adorační den farnosti

7.30 K – Společné zahájení adoračního dne

18.00 K – Společné zakončení adoračního dne (poté mše svatá)

pátek 20. 10.

17.30 K – Milion dětí se modlí růženec, s našimi dětmi se připojíme modlitbou růžence k dětem celého světa

18.00 K – mše svatá

neděle 22. 10. 29. neděle v mezidobí – Misijní neděle

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá ze slavnosti

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní budou sděleny v ohláškách.

K – koná se v Kunovicích, M – koná se v Míkovicích

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Kunovice.
Redakci tvoří Stanislava Fojtová, Petr Hanáček a P. Ladislav Kunc.

Farní časopis Klíč vychází obvykle na 1. neděli postní, na začátku školního roku a na 1. neděli adventní. Uzávěrka je 14 dní před vydáním. Příspěvky a komentáře můžete posílat na farní e-mail (fakunovice@ado.cz). Redakce si vyhradzuje možnost úpravy či zkrácení.

www.farnostkunovice.cz

